

GORZAŁKOWY (1) *ai*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w gorzałka i w -owy); a pochylone.

[*sg m G gorzałkow(e)go. ◇ n G gorzałkow(e)go.*] ◇ *pl N subst gorzałkow(e).*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „gorzałka f”: tymże sie wsi vbożą: y nabożeństwo ginie/ kiedy około kościoła kierzmałze/ á pośpolicie gorzałkowe. GostGosp 140.

[*Zestawienie: »garniec gorzałkowy«: Płacą od każdego garnca gorzałkowego pro anno per mc. 1 LustrKrak 51.*

a. *W funkcji rzeczownika: »gorzałkowe« = opłata od pędzenia gorzałki: Gorzałkowego przedtem dawanoper mc. 10 pro anno, a teraz [...] JMP sędzic Lubomirski, zapowiedział palenie i szynkowanie gorzałki, zaczem ten czynsz zginął LustrKrak 132.]*

Cf [GORZAŁCZANY]

ZCh